

Як перший віддалений звук

Микола Сингаївський

Як перший віддалений звук
В душі моїй щем розростеться.
Від ніжності люблячих рук
Мелодія в серці озветься,
Як перший народжений звук.

Отак би щомиті, щодня
рости, розростатись душею,
іти молодую землею,
де кожен для тебе рідня,
мов крапля з джерельного дна.

Я вдячний за долю таку
тобі, моя земле співуча.
Зустрілись ми раз на віку –
і з нами земля нерозлучна,
я вдячний за долю таку.

Ділитись найкращим з людьми –
це ж, матінко, ви нас навчали,
чи хлібом, чи медом гречаним –
ділитись найкращим з людьми,
такими й залишимося ми.

Від перших пелюсточок-слів,
від ранніх живих заповітів
наш день, наче сад, завеснів,
плодами дозрівся на вітті
від перших пелюсточок-слів.
І нині в душі я несу
життя, заповідане вами,
землі невмирущу красу,
немов материнську сльозу,
про неї ж не скажеш словами,
тому все в душі я несу.